

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **O.**, a.s., so sídlom v B., proti žalovanému **Š. K.**, bývajúcemu v M., v dovolacom konaní zastúpenému JUDr. P. H., advokátom so sídlom v R., o zaplatenie **245,66 Eur (7 401,- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. RA – 2 C 126/2003, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. marca 2008 sp. zn. 14 Co 30/2008, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota z 12. novembra 2007 č.k. RA- 2C 126/2003 -187 vo výroku o trovách konania a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. marca 2008 sp. zn. 14 Co 30/2008, ktorým v tejto časti výrok prvostupňového súdu potvrdil **z r u š u j e** a vec vracia v rozsahu zrušenia Okresnému súde Rimavská Sobota na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom z 12. novembra 2007 č.k. RA 2 C 126/2003-187 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 7 401,- Sk so 16,5 % úrokmi z omeškania ročne od 2. mája 2002 do zaplatenia. Súčasne rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalovanému priznal trovy v sume 1 000,- Sk. V odôvodnení rozsudku k tejto časti uviedol, že rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému žalovanému náhradu trov konania, ktoré boli účelne vynaložené a ktoré boli uplatnené podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. Na vyčíslenie trov právneho zastúpenia, ktoré bolo doručené súdu 19. novembra 2006 (správne malo byť 2007) neprihliadol, lebo žalovaný trovy nevyčísľil v lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 18. marca 2008 sp. zn. 14 Co 30/2008 na odvolanie oboch účastníkov (žalovaný podal odvolanie do výroku o trovách konania) rozsudok okresného súdu potvrdil a rozhodol o trovách odvolacieho konania. K odvolaniu žalovaného uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v ním napadnutej časti považuje za vecne správne. K dôvodom uvedeným okresným súdom doplnil, že právny zástupca musí zásielku, obsahom ktorej je vyčíslenie trov konania „v súdom“ určenej trojdňovej lehote nielen odovzdať orgánu, ktorý má povinnosť túto doručiť súdu, ale v tejto lehote musí byť toto vyčíslenie reálne súdu aj predložené.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu, ktorým vo výroku o náhrade trov konania rozsudok okresného súdu potvrdil, podal včas na podnet žalovaného mimoriadne dovolanie generálny prokurátor. Uviedol, že právna úprava lehôt sa v Občianskom súdnom poriadku nachádza v ustanoveniach § 55 až § 58. Ide nepochybne o právnu úpravu procesných lehôt, ktoré sú zachované, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde, alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Aj trojdňovú lehotu stanovenú v § 151 ods. 1 O.s.p. treba považovať za lehotu procesnú. Pre jej počítanie, plynutie a aj pre jej zachovanie, platia ustanovenia § 55 a § 57 O.s.p., včítane jeho odseku 3. Ak preto odvolací súd (rovnako aj okresný súd) dospel v otázke zachovania lehoty uvedenej v § 151 ods. 1 O.s.p. k inému právnomu záveru – t.j., že pre zachovanie lehoty malo byť do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku vyčíslenie trov reálne predložené súdu, nielen odovzdané orgánu, ktorý má povinnosť ho súdu doručiť, ide o záver nesprávny, odporujúci ustanoveniu § 55 a nasl. O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., čím je daný dovolací dôvod podľa § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Žalobca sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora nevyjadril, keďže smeruje proti procesnému postupu súdu v konaní.

Žalovaný sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora pripojil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), a že je prípustné (§ 243f ods. 2 a contrario), bez nariadenia dovolacieho pojednávania

(§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal rozsudok v napadnutej časti a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

V posudzovanej veci odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa vychádzal z právneho názoru, že v ustanovení § 151 ods. 1 O.s.p. uvedená trojdňová lehota, v ktorej je účastník povinný trovy konania vyčísliť, je zachovaná len za predpokladu, ak sa úkon (vyčíslenie trov konania) urobí, resp. podanie odovzdá najneskôr v posledný deň lehoty na súde. Jeho výsledkom bolo potom rozhodnutie, podľa ktorého na vyčíslenie trov právneho zastúpenia žalovaného, ktoré došlo na súd až po uplynutí trojdňovej lehoty neprihliadol a teda žalovanému priznal len náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia.

Dovolací súd sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, že oba konajúce súdy dospeli v otázke zachovania lehoty uvedenej v § 151 ods. 1 O.s.p. k nesprávnemu právnemu záveru a teda, že ich rozhodnutia v časti o trovách prvostupňového konania nie sú vecne správne.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 55 O.s.p. ak tento zákon neustanovuje lehotu na urobenie úkonu, určí ju, ak je to potrebné, predseda senátu, samosudca alebo nimi poverený zamestnanec súdu. Lehotu, ktorú určil, môže predseda senátu alebo samosudca tiež predĺžiť.

Podľa § 57 ods. 1 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Dovolací súd súhlasí s generálnym prokurátorom v tom, že aj trojdňovú lehotu stanovenú v ustanovení § 151 ods. 1 O.s.p. treba považovať za lehotu procesnú. Keďže niet špeciálnej úpravy, ktorá by stanovovala osobitné pravidlá pre jej počítanie, plynutie a zachovanie, treba použiť všeobecne platné pravidlá pre lehoty uvedené v ustanovení § 55 a nasl. O.s.p., včítane § 57 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého je lehota zachovaná nielen vtedy, ak sa úkon urobí posledný deň lehoty na súde, ale aj vtedy, ak sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Ak oba konajúce sudy dospeli v otázke zachovania lehoty uvedenej v § 151 ods. 1 O.s.p. k inému právnomu záveru, ide o záver nesprávny odporujúci ustanoveniu § 55 a nasl. O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Riadiac sa týmto nesprávnym záverom rozhodli vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania nesprávne. Z obsahu spisu totiž nepochybne vyplýva, že okresný súd vyhlásil rozsudok 12. novembra 2007 a že podanie, ktorého obsahom bolo vyčíslenie trov prvostupňového konania, bolo na pošte, t.j. orgáne, ktorý má povinnosť ho doručiť, odovzdané žalovaným (jeho právnym zástupcom) 15. novembra 2007. Hoci toto podanie došlo na okresný súd podľa odtlačku prezenčnej pečiatky až 19. novembra 2007, trojdňová lehota uvedená v § 151 ods. 1 O.s.p. bola v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p. zachovaná. Odvolací súd a rovnako aj súd prvého stupňa konali v rozpore s ustanovením § 151 ods. 1 O.s.p. v spojení s 57 ods. 3 O.s.p., ak na podanie žalovaného, ktorým vyčíslil trovy právneho zastúpenia neprihliadli a žalovanému priznali len náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia bez trov právneho zastúpenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok krajského súdu a tiež súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 2 a 3 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. mája 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková